

Incerteses balears

Malgrat que tots els partits diuen que estan contents, el panorama és ple de dubtes.

Amb una abstenció rècord –només votà el 36% dels electors, deu punts menys que la mitjana de l'estat espanyol–, totes les candidatures balears que varen concórrer a les eleccions europees del 7 de juny es manifesten satisfetes pels resultats. Ni un sol mot autocrític arran de la massiva deserció dels electors i, molt menys, cap ombra de dubte sobre què farà cada partit. Cadascú continua convençut que la línia estratègica i política que segueix és correcta. Tanmateix, el panorama és ple d'incerteses, per a tots en conjunt i per a cadascú en particular.

Incerteses. El primer dubte de futur és la desafecció creixent que manifesta la societat balear envers la política. S'ha arribat a triar un batlle de Palma (Joan Fageda, del PP) amb menys del 50% de participació, s'ha assumit com a normal no superar de gaire el 60% de participació a les eleccions autonòmiques... però com això del 7 de juny, mai: només 3,6 de cada 10 electors se sentiren interessats per acudir a votar. El desinterès va creixent. No amb una progressió lineal, però sí amb una contundent persistència si s'avaluen períodes llargs. Quin en pot ser el motiu? Per ventura els nombrosos casos de –presumpta– corrupció que afecten el PP, el PSOE i UM expliquen la diferència entre l'abstenció de les illes Balears i la mitjana general.

L'única veu mínimament crítica, entre la classe política, va ser la de l'eurodiputada electa socialista, Teresa Riera, que va dir que “la corrupció del PP ens afecta” a causa del general descreït ciutadà cap a la política. S'oblidà de dir, tanmateix, que el seu partit, a les illes Balears, té imputat judicialment el diputat i president del Consell

d'Eivissa, Xico Tarrés, a més d'un director general del govern. I aquesta ha estat l'única veu una mica crítica. La resta, ni piu. El partit que acumula més casos de –presumpta– corrupció, el PP, no ha badat boca, ni naturalment tampoc el número dos del rànquing, UM.

Fins a quin punt la participació anirà minvant? És la incertesa més rellevant que afecta la vida política. Però com que als protagonistes no els preocupa gens ni mica –més enllà d'alguna frase de circumstància que obliden tot d'una– doncs el pou de l'abstenció es pot anar fent cada vegada més profund.

Visions contraposades al PP. Preocupant abstenció a banda, les incerteses afecten cada àmbit polític. Rosa Estaràs, presidenta del PP balear i flamant europarlamentària, insisteix a dir cada dia que el resultat ha estat “excel·lent”

perquè “hem recuperat el lideratge”. No ho veu igual el batlle de Calvià, Carlos Delgado, que ja ha reclamat “un congrés extraordinari immediat per triar una nova direcció”. Possibilitat que la direcció refusa absolutament. I, atès que l'ha de convocar la central de Madrid, és molt difícil –si més no a hores d'ara– d'imaginar que es pugui atendre la petició de Delgado. Però, lluny d'estar tranquil·les les aigües del PP, com voldria la direcció, les diverses famílies ja són en peu de guerra. La setmana passada es palesaren les divergències a l'hora de triar portaveu parlamentari per substituir Estaràs i, d'una altra banda, també la setmana passada ja hi hagué almanco dues reunions de crítics a Estaràs per parlar sobre com evitar que se'ls imposi un candidat des de Madrid per al 2011. Aquests crítics no són els de Delgado, sinó de grups tan allunyats del batlle de Calvià com de la presidenta.

Estaràs insisteix a dir que es mantindrà al capdavant del partit. Però pocs s'ho creuen. La majoria veu que la seva retirada de la direcció serà inexorable, per bé que esglaonada, i que ella i

A l'esquerra, la presidenta del PP de les Illes, Rosa Estaràs, eurodiputada electa. A la dreta, Biel Barceló, secretari general del PSM, partit que no va concórrer a les eleccions del 7 de juny.

TERESA ANUGA

EL TEMPS

El president del govern Balear, Francesc Antich, i el president d'ERC a les illes Balears, Joan Lladó.

Madrid ja n'han decidit el successor: el batlle de Marratxí, Josep Ramon Bauzà, que molts no accepten. Abans no s'acompleixi la decisió hi haurà estira-i-arroses forts. Allò que defineix ara mateix el PP és la incertesa: què passarà l'any que ve?, qui serà el candidat el 2011?, hi haurà enfrontaments oberts?, podria haver-hi escissió?...

Aguantar fins al 2011. Al PSOE la interpretació que es fa del 7 de juny és positiva, perquè "hem continuat escurçant diferències amb el PP". És cert. Però passa que l'evolució positiva dels socialistes és tan minsa que ara per ara ningú no veu el PSOE amb prou força per a guanyar tot sol el PP el 2011. A més, la seva referència general, Zapatero, ha rebut un cop ben fort que omple de dubtes el futur del PSOE enfront del PP de Mariano Rajoy. Tenint en compte que el socialisme balear s'arreglera totalment amb la direcció estatal –fins i tot obté gairebé el mateix percentatge–, el seu futur serà guiat per l'evolució de Zapatero. Si, com pareix, el president espanyol ha començat el declivi, a les

illes Balears les incerteses s'acumulen. Més encara per un fet gens banal: el PSOE illenc necessita aliats i, com ha deixat clar el 7 de juny, no progressa prou per a estalviar-se'ls el 2011. I els seus aliats passen per moments dolents.

Picabaralles. Unió Mallorquina ha assolit un bon resultat a les europees. Però en uns nivells tan minsos que fer anàlisi de futur a partir de tan poc és massa agosarat. El fet real és que UM travessa un moment difícil, amb un congrés extraordinari l'11 de juliol, amb un president –Miquel Nadal– que ha hagut de deixar el càrrec només un any i mig després de ser elegit i, sobretot, sense saber qui serà el cap de cartell el 2011.

No és pas més bona la situació dels altres petits partits aliats del PSOE. El PSM no s'ha presentat a les europees, i l'endemà de les eleccions el secretari general, Biel Barceló, carregà contra ERC, que tanmateix fa part del Bloc: "Volien comptar, idò ja han comptat."

Per la seva part, des d'ERC, Joan

Lladó, considera que "hem consolidat l'espai" i fins i tot aventura que "estam en condicions de rellevar UM de la tercera força política de les illes Balears". Lladó insisteix a dir que la culpa que el PSM no concorregués a les eleccions és d'aquest partit.

I, pel que fa a EU, el màxim responsable, David Abril, es congratulava del resultat obtingut que, a parer seu, mostra una recuperació de la formació. Però el fet cert és que cap d'aquests partits no ha arribat ni tan sols al 3% dels vots i que un nouvingut, UPyD, s'ha quedat al mateix nivell (2,77%) i ha superat EU i tot.

Si les incerteses afecten tots els partits, a l'àmbit dels petits són especialment rellevants perquè ja han provat totes les combinacions d'aliança possible i de totes n'han obtingut un resultat que es mou entre la mera supervivència i el desastre total. Possiblement seran les formacions que més hauran de repensar les estratègies amb vista al 2011.

Miquel Payeras